

Andreas H. Schmachtl

Tifi Papădie

salvează Crăciunul familiei

Anins toată noaptea, iar de dimineață toată pajiștea era acoperită de o pătură albă de nea. Copacii și tufele își admiră fascinate pălăriile albe de omăt. Casa familiei Păpădie abia se mai zărește de sub zăpadă. Doar tocul ușii se mai poate observa, și ferestrele care se înalță deasupra stratului gros de omăt.

Tifi s-a trezit foarte devreme. Ceva neobișnuit se întâmplase: fusese trezit de liniștea deplină. Nu se deslușea nici măcar susurul râului care curgea în apropiere și pe care îl auzea de obicei în fiecare dimineață. Tifi își ia inima în dinți și se uită pe fereastră... Și, ce să vezi? Toată grădina strălucește cu scipiri de argint și toți copacii sunt de un alb imaculat.

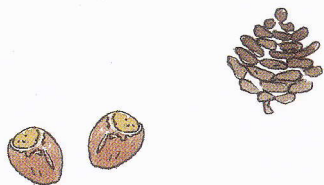
— ASTA este de neratat! îi spune Tifi lui Oscar, broscoiul lui de pluș, și începe să sară în sus de bucurie prin casă. Dar, surpriză! Nu doar Tifi e treaz, ci și părinții săi și surorile sale, toți erau treziți dis-de-dimineă.

Mare noroc au cu ninsoarea asta! Frații Păpădie nu mai sunt nevoiți să meargă la bunicul să-l ajute la treburile gospodărești, deoarece drumul până la bunici e acoperit cu un strat gros de omăt.

— Ia te uită, anul acesta vom avea un Crăciun alb, spune bunicul intrând în casă.

Abia acum își dau seama copiii că e Ajunul Crăciunului, și că în câteva ore vor sărbători cu toții Crăciunul.

— Vai de mine! exclamă mama Păpădie. Este Ajunul Crăciunului și mai am atâtea de făcut! Trebuie să pregătesc masa noastră specială de Crăciun.

— Iar noi vom... strigă Tifi.

Dar cine să-l audă pe Tifi în toată agitația care era în casă?

— Va trebui să spălăm pe jos, observă gânditor tata Păpădie... Ia priviți ce urme sunt pe podea... Așa ceva nu trebuie să existe de Crăciun! spune el hotărât.

— Și apoi... își mai încearcă Tifi o dată norocul.

Dar ceilalți nu-l aud deoarece sunt preocupați să caute urme prin casă și să le arate tatălui lor, care le curăță cu mopul.

